

Den gula dörren

Kanske är jag så van att må dåligt
att jag inte längre vet hur man mår bra
att jag gjort det till min personlighet
att vara den lidande

Hur ska jag då hitta tillbaks
till det som en gång levde inom mig-
till det tyngdlösa dimslöjorna
till de forsande älvarna
till klart, porlande vatten
till magin?

Säg att det finns där,
att sådant kan inte försvinna-
att det bara väntar
bakom den gula dörren
den som jag stängde så omsorgsfullt
för länge sedan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bellissima med Poeter.se id #24470 innehar upphovsrätten